

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ψηφισθείσης εἰς Γενεύην τὸ 1976, ὑπ' ἀρ. 144 Διεθνούς Συμβάσεως Ἑργασίας «περὶ τῶν τριμερῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διεθνῶν κανόνων ἔργασίας» καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

A. ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἡ ὑπ' ἀρ. 144 Διεθνῆς Σύμβασις ἐψηφίσθη κατὰ τὴν 61ην Σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδικασκέψεως τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη εἰς Γενεύην, τὸν Ἰούνιον 1976.

2. Ἡ Διεθνῆς Ὀργάνωσις Ἑργασίας εἶναι ἡ μόνη διεθνῆς ὀργανώσις, τῆς ὁποίας ὅλαί αἱ δραστηριότητες βασιζονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τριμεροῦς συμμετοχῆς καὶ συνεργασίας Κράτους, ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων. Τοῦτο τῆς ἐπέτρεψε νὰ ἐπιβιώσῃ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της τὸ 1919, καὶ νὰ ἐξελιχθῇ, διότι ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν τριῶν μερῶν.

3. Συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτό, εἰς τὰ διεθνή κείμενα, τὰ ὁποῖα ψηφίζει ἡ Δ.Ο.Ε., ἡ ἀρχὴ τῆς τριμεροῦς συνεργασίας ἐπισημαίνεται μὲ ἰδιαιτέρην ἐμφασιν, ἦτο δὲ φυσικὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἀποδοχῆς κειμένου, τὸ ὁποῖον θὰ διευκόλυνε τὴν καθιέρωσιν ἀποτελεσματικῶν διαδικασιῶν διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς συνεργασίας αὐτῆς ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου εἰς τὰ θέματα προώθησεως τῶν κανόνων, τοὺς ὁποίους ἡ ἰδίᾳ θεσπίζει.

4. Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ιδέας αὐτῆς, εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἡ ὁποία εἶχε ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνδικασκέψεως Ἑργασίας 1971 καὶ ἡ ὁποία ἀρῶρα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς τριμεροῦς συνεργασίας εἰς τὸ σύνολον τῶν δραστηριοτήτων τῆς Δ.Ο.Ε., εὔρε δὲ τὴν πλήρη πραγμάτωσίν της εἰς τὴν ψήφισιν δύο διεθνῶν κειμένων μιᾶς συμβάσεως καὶ μιᾶς συστάσεως κατὰ τὴν 61ην Σύνοδον.

5. Τὸ κείμενον τῆς συμβάσεως, εἶναι διατυπωμένον μὲ ἀρκετὴν ἐλαστικότητα, ὥστε νὰ ἀρήνῃ ἐλεύθερα τὰ Κράτη-Μέλη νὰ καθορίσουν τὰς μεθόδους πραγματοποιήσεως τῶν συνεννοήσεων, ἀναλόγως τῆς ἐθνικῆς πρακτικῆς καὶ τῶν ἐδικῶν συνθηκῶν ἐκάστου.

Τοῦτο διευκολύνει καὶ τὴν χώρα μας νὰ ἀποδεχθῆ τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι διατυπῶνται εἰς τὴν πρὸς κύρωσιν Διεθνή Σύμβασιν.

6. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐν ὄψει τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει πλέον ἡ χώρα μας εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν καὶ Διεθνή χώρον καὶ ἡ ὁποία τῆς δημιουργεῖ ἠδὲ κειμένης ὑποχρεώσεις ἀναλήψεως δραστηριοτήτων διὰ τὴν προώθησιν μέτρων προσαρμογῆς τῆς νομοθεσίας μας πρὸς τὰ διεθνή πρότυπα, φρονοῦμεν ὅτι, ἡ ἐπικύρωσις τῆς Διεθνούς Συμβάσεως 144 «περὶ τῶν τριμερῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διεθνῶν κανόνων ἔργασίας» ἰσχυρὰ ἐπισημοποιήσῃ καὶ θὰ ἐνισχύσῃ, κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν, τὴν τριμερῆ συνεργασίαν ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου εἰς τὰ θέματα αὐτά.

Β. ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ

1. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ πρὸς ψήφισιν σχεδίου νόμου κυροῦνται καὶ ἀποκτᾶ ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπ' ἀρ. 144 Διεθνῆς Σύμβασις Ἑργασίας «περὶ τῶν τριμερῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διεθνῶν κανόνων ἔργασίας».

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου δευτέρου ὁρίζεται ἡ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἑργασίας, θὰ καθορισθῆ τὸ ὑπολογιστικὸν ὄργανον καὶ ἡ διαδικασίᾳ βάσει τῆς ὁποίας ἀ διασφαλίζονται ἀποτελεσματικαὶ συνεννοήσεις ἐπὶ τῶν

θεμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς Συμβάσεως ὡς καὶ τὰ τοῦ δικανονισμοῦ τῆς χρηματοδοτήσεως πάσης ἀναγκασίας ἐκπαιδεύσεως τῶν μετερχόντων τῶν διαδικασιῶν τῶν τριμερῶν συνεννοήσεων.

3. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τρίτου ὁρίζονται τὰ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τῆς κυρουμένης διεθνούς συμβάσεως ἔργασίας.

Γ. Ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν διατάξεων τῆς κυρουμένης Διεθνούς Συμβάσεως σημειοῦνται τὰ ἀκόλουθα :

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 αὐτῆς προσδιορίζεται ὁ ὅρος «ἀντιπροσωπευτικαὶ ὀργανώσεις», ὁ ὁποῖος σημαίνει τὰς πλέον ἀντιπροσωπευτικὰς ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπολαμβάνουν τοῦ δικαιοῦτος τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀναφέρεται ὅτι τὰ ἐπικυροῦντα τὴν σύμβασιν Κράτη-Μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν διαδικασίᾳ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀποτελεσματικῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων. Ὁ τρόπος πραγματοποιήσεως τῶν συνεννοήσεων αὐτῶν καθορίζεται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἐν συνεννοήσει μὲ τὰς πλέον ἀντιπροσωπευτικὰς ὀργανώσεις ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων, ἀναλόγως πρὸς τὴν πρακτικὴν ἐκάστης χώρας. Τοῦτο ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν εὐχέρειαν εἰς ἕκαστον κράτος νὰ προσαρμόσῃ τὰς διαδικασίας αὐτὰς μὲ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζει, δίδει δέ, τὴν εὐχέρειαν εἰς ὅσας χώρας ἔχουν ἤδη ἕνα συνεστημένον ὄργανον νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν.

Σημειοῦται ὅτι αἱ συνεννοήσεις δύνανται νὰ πραγματοποιῶνται καὶ ἀτύπως, ὅπως ἐγένετο δεκτὸν καὶ κατὰ τὰς συζητήσεις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ψήφισιν τῆς συμβάσεως.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τῆς Συμβάσεως διευκρινίζει ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων, ἐπιλέγονται ἐλευθέρως καὶ εἰς ἕσον ἀριθμὸν ἐκ μέρους τῶν ὀργανώσεων τῶν.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 προβλέπεται ὅτι ἡ διοικητικὴ ὑποστήριξις τῶν διαδικασιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται ἡ σύμβασις, ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, ἡ ὁποία διὰ τὴν χώραν μας θὰ εἶναι τὸ Ἰπουργεῖον Ἑργασίας.

Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι τὰ τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς ἀναγκασίας ἐκπαιδεύσεως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μετέχουν τῶν διαδικασιῶν συνεννοήσεων καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργάνων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων.

5. Τὸ ἄρθρον 5 ἀπαριθμεῖ τὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιῶνται αἱ συνεννοήσεις.

Οὕτως, ἀντικείμενον τῶν συνεννοήσεων θὰ εἶναι :

α) Αἱ ἀπαντήσεις τῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν ἐρωτηματολογίων καὶ ἀπόψεις ἐπὶ τῶν προσχεδίων διεθνῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἑργασίας, καὶ ἀναφέρονται εἰς θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Γενικῆς Συνδικασκέψεως Ἑργασίας.

Τὸ τελικὸν περιεχόμενον τῶν ἀπαντήσεων βεβαίως παραμένει εἰς τὴν τελικὴν κρίσιν τῶν κυβερνήσεων.

β) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὴν ἀρμοδίαν νομοθετικὴν ἀρχὴν, βάσει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Δ.Ο.Ε., τῶν ψηφισομένων διεθνῶν συμβάσεων καὶ συστάσεων, πρὸς λήψιν νομοθετικῶν ἢ ἐτέρως ρύσεως μέτρων. Ἐν προκειμένῳ, ἀντικείμενον τῶν συνεννοήσεων εἶναι αἱ προτάσεις αἱ ὁποῖαι ὑποβάλλονται ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

γ) Ἡ ἐπανεξέτασις εἰς διάφορα χρονικὰ διαστήματα τῶν μὴ κυρωθεισῶν διεθνῶν συμβάσεων καὶ τῶν συστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει δοθεῖ ἰσχύς, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν νέων ἐξελίξεων εἰς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἢ πρακτικὴν.

δ) Αι εκθέσεις επί επικυρωθεισών συμβάσεων αι όποιαι υποβάλλονται εκ μέρους των Κυβερνήσεων των Κρατών-Μελών και δια των όποιων δίδονται πληροφορία επί των ληφθέντων μέτρων, προς εφαρμογήν των διατάξεων των συμβάσεων.

ε) Η τυχόν καταγγελία διεθνών συμβάσεων, με σκοπόν την αντιμετώπισιν των εξ αυτής προκύπτόντων προβλημάτων. Αι συνεννοήσεις θα πρέπει να προηγούνται της καταγγελίας.

6. Το άρθρον 6 προβλέπει την κατάρτισιν έτησίως εκθέσεως, εκ μέρους της αρμοδίας αρχής, έφ' όσον τοϋτο κρίνεται σκόπιμον και μετά γνώμην των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων.

7. Δια των υπολοίπων άρθρων 7 έως 14 ρυθμίζονται διαδικαστικά θέματα, τα όποια αναφέρονται ειδικότερον εις την καταχώρησιν των επισήμων επικυρώσεων των Κρατών-Μελών της ΔΟΕ, εις την έναρξιν ισχύος αυτής διεθνώς και έναντι των κυρούντων αυτήν Κρατών-Μελών και εις την δυνατότητα καταγγελίας και αναθεωρήσεως αυτής.

8. Τέλος, προβλέπεται υποχρέωσις του Γενικού Διευθυντού του ΔΓΕ όπως ανακοινώι, τόσον προς τον Γενικόν Γραμματέα του ΟΗΕ όσον και προς τα Κράτη-Μέλη, πληροφορίας εν σχέσει προς τας καταχωρισθείσας υπό αυτού επικυρώσεις και πράξεις καταγγελίας της κυρουμένης διεθνούς συμβάσεως ως και την ημερομηνίαν από της όποιας αι εν λόγω επικυρώσεις και πράξεις καταγγελίας αρχονται ισχύουσαι.

Αθήνα, 18 Αυγούστου 1979

Οι Υπουργοί

Εξωτερικών
Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Εργασίας
Κ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΣΥΝΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί κυρώσεως της ψηφισθείσης εις Γενεύην τὸ 1976, ὑπ' ἀριθμ. 144 Διεθνούς Συμβάσεως Ἐργασίας «περὶ τῶν τριμερῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν προώθησιν τῆς εφαρμογῆς τῶν διεθνῶν κανόνων ἔργασίας» καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορῶντων εἰς τὴν εφαρμογὴν αὐτῆς.

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 144 Διεθνὴς Σύμβασις Ἐργασίας «περὶ τῶν τριμερῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν προώθησιν τῆς εφαρμογῆς τῶν διεθνῶν κανόνων ἔργασίας». Ψηφισθεῖσα κατὰ τὴν 61ην σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιαικτέλειας τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως Ἐργασίας τοῦ ἔτους 1976, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ εἰς μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

CONVENTION 144

Convention concernant les consultations tripartites destinées à promouvoir la mise en oeuvre des normes internationales du travail.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 2 juin 1976, en sa soixante et unième session:

Rappelant les termes des conventions et recommandations internationales du travail existantes - en par-

ticulier la convention sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948, la convention sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949, et la recommandation sur la consultation aux échelons industriel et national, 1960 - qui affirment le droit des employeurs et des travailleurs d'établir des organisations libres et indépendantes et demandent que des mesures soient prises pour promouvoir des consultations efficaces au niveau national entre les autorités publiques et les organisations d'employeurs et de travailleurs, ainsi que les dispositions de nombreuses conventions et recommandations internationales du travail qui prévoient la consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs sur les mesures à prendre pour leur donner effet;

Après avoir examiné la quatrième question à l'ordre du jour de la session, qui est intitulée: «Création de mécanismes tripartites chargés de promouvoir la mise en oeuvre des normes internationales du travail», et après avoir décidé d'adopter certaines propositions concernant les consultations tripartites destinées à promouvoir la mise en oeuvre des normes internationales du travail;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale, adopte, ce vingt et unième jour de juin mil neuf cent soixante-seize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les consultations tripartites relatives aux normes internationales du travail, 1976.

Article 1

Dans la présente convention, les termes «organisations représentatives» signifient les organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs, jouissant du droit à la liberté syndicale.

Article 2

1. Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à mettre en oeuvre des procédures qui assurent des consultations efficaces entre les représentants du gouvernement, des employeurs et des travailleurs sur les questions concernant les activités de l'Organisation internationale du Travail, énoncées à l'article 5, paragraphe 1, ci-dessous.

2. La nature et la forme des procédures prévues au paragraphe 1 du présent article seront déterminées dans chaque pays, conformément à la pratique nationale, après consultation des organisations représentatives, s'il en existe et si de telles procédures n'ont pas encore été établies.

Article 3

1. Aux fins des procédures visées par la présente convention, les représentants des employeurs et des travailleurs seront choisis librement par leurs organisations représentatives, s'il en existe.

2. Les employeurs et les travailleurs seront représentés sur un pied d'égalité au sein de tout organisme au moyen duquel les consultations auraient lieu.

Article 4

1. L'autorité compétente assumera la responsabilité du support administratif des procédures visées par la présente convention.

2. Des arrangements appropriés seront pris entre l'autorité compétente et les organisations représenta-